

06-06-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

06-06-2021 † ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ'
ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. † (τοῦ Τυφλοῦ).

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς

Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν η'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στήχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στήχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στήχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ
καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου
τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ
προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε
σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ
θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι
τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ
Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ... τὰ ὡς ἄνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ
ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη
τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε
ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον
σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυρολογία.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν
ἀγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν,
ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν
μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας
κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν
διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς
ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρὶ...

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ
νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι
ἐτέθης, ὁ κιενώσας τὰ μνήματα,
ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον
ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος
νεκρούς ἐξανέστησας,
Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε,
Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ
θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμφυχε βᾶτε
καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη
πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ
μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν

αἰώνιον ζώην, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη,
ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἕτερα
ᾠχος πλ. α'.*

Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν,
οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ
λόγῃ τὴν πλευράν σου
ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ
κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς
πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος,
ἔδραμον Γυναῦκες ἰδεῖν σε, καὶ
ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν
Ἐγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτῆρ,
ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε
Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί...

Τὸ ξένον σου Σωτῆρ μου
μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία
γεγένηται, ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου
θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας
συνήγειρας ὡς Θεός, ἡ πάντων
ζωή, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ἀπειρόγαμε Νύμφη
θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν
λύπην χαραποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν
οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε, ὅτι
ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας
ἀράς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως,
πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμας.

*Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.
ᾠχος πλ. α'*

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος,
κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς
λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ

σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα,
καὶ ἐξ ἄδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς
δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ
ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος,
προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις,
Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε,
ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι,
ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ
Ἄγγελος, καὶ εἶπε' θρήνου ὁ καιρὸς
πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ
μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά
σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου
τρανῶς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου.
Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη
τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... *Τριαδικὸν*

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν
τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ
τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας,
χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ, ἀντὶ λύπης

παρέσχες, ρεύσαντα ζωής, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτή μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκὴ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ἄδω σοὶ Σωτήρ μου. Ῥύσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῶ ἔρωτι περουμένοις.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκείσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεῖρ καμέ, Χριστέ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν, Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοί. Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρὰς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται, πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχροὺς νοῦν.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἐξομολογήσομαί σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου

Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς

ὁ Ν' Ψαλμὸς . εἰς ἤχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ

εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Κανὼν α', ᾠδὴ α', τοῦ Πάσχα

Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Δίς

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστρᾶπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν β', ᾠδὴ α', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Ἀναστάσεως ἡμέρα

Δόξα Πατρί...

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰώνιον ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Καὶ νῦν...

Ἀναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳ ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομητορ πανάμωμε.

Κανὼν α', ᾠδὴ γ', τοῦ Πάσχα

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. **Δίς**

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ
συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι
σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος α'

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν

Δόξα Πατρί...

Επὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν,
ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι,
τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι
τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος
ἀστράψαντος.

Καὶ νῦν...

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ
νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή,
χόρευε, καὶ τοῦτον, ὡς Θεόν,
ἄχραντε μεγάλυνε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ
ποιητής, παρερχόμενος εὖρεν ἐν τῇ
ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον,
θρηνηδοῦντα καὶ λέγοντα· οὐ
κατεῖδον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον
λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ
φέγγος αὐγάζουσας· ὅθεν ἐκβοῶ
σοι· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με
ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω
προσπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ
ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσίν
μοι δώρησαι, διὰ πλῆθος ἐλέους,
μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ ὡς ἄνω*

Κοντάκιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα
πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ
προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ
γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων
σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ
ὑπέρολαμπρον.

Ὁ Οἶκος

Ρεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ,
σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως
τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει,
καὶ πλανωμένων ὁδηγέ, ἵνα
διηγῆσωμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος
ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς
εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ
θαυματουργίαν, ὅτι ἐκ γενετῆς
τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς
αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς
τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει
ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει,
τὸ φῶς τὸ ὑπέρολαμπρον.

Συναξάριον

Τῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου
τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι

Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδία.
Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἰλαρίωνος
κέαρ ἄγνον ἐν ἔκτῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ
θαυματουργοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς
συνοδίας αὐτῶν.

Σπίχοι

Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς
Λόγος,

Προϊστορῶν σοι τάσδε πέντε
Παρθένους.

Συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτη
ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ
γενετῆς Τυφλὸν ἑορτάζομεν, τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, θαῦμα.

Σπίχοι

Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον
φάος,

Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς
Τυφλόν, Λόγε.

Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου,
φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

ᾠδὴ α'

Ἦχος πλ. α'

Τῷ Σωτήρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ
λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι,
καὶ Φαραῶ πανστρατιὰ
καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνω
ἄσωμεν, ὅτι δὲ δόξασται.

ᾠδὴ γ'

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου
Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν
διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ
δοξάζειν σου τὴν σωτήριον
Ἀνάληψιν.

ᾠδὴ δ'

Εισακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς
δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς
Παράδεισος ἠνοιγή δι' αὐτοῦ, καὶ
ἐβόησα, Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

ᾠδὴ ε'

Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε,
Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

ᾠδὴ ς'

Εκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφὴ
μοὶ τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ
ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον,
καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

ᾠδὴ ζ'

Ο ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς
ὑμνολόγους σώσας Παίδας,
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

ᾠδὴ η'

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων,
γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα,
ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς
ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

Κανὼν α', ᾠδὴ θ', τοῦ Πάσχα

Ἦχος α' . Ὁ Εἰρμός

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν
ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα
καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ
τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα
Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου
ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου,
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν
ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου
Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ, ὁ ἀ-ἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ᾠ θείας! ᾠ φίλης! ᾠ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Γήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ᾠ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Δόξα...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Γυμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία

πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύννας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντα καταυγάσας, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

Καταβασία ᾠχος πλ. α'

Γὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ᾠτι ἅγιος ἐστι.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα .

ᾠχος β'

Γαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἄδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριο.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Τυφλοῦ

ᾠχος β'

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας καθάρας με δάκρυσιν.

Ἐτερον Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Τυφλοῦ

ᾠχος β'

Γυναίκες ἀκουτίσθητε

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε Τυφλὸν ἀόμματον, πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον, πρὸς Σιλῶαμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίφασθαι, ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ μου.

ΑΙΝΟΙ.

Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπυχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπύχ. **Τ**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι, οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπύχ. **Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπύχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τῷ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σὲ τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων, Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπύχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὰ Σπυχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Σπύχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α΄

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὶ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ

Μαθηταῖς.

Στίχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων, κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δοξαστικόν

Ἦχος πλ. β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεὸν σε ὠμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... *Ἦχος πλ. α΄*

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν, **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με

τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ
τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου,
ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας
σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου,
ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ
κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν
εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ,
μόνε πολυέλεε.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

«Εὐλογημένη»,

«Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ οἷς ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'

Σπῆχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος ὁ αὐτὸς. Ἦχος β'

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος πλ. α'

Σπχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε

σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον

ᾠχος δ' ᾠχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀπόστολος Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α'

Κύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σπχ. **Κ**ῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκητιν τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις

ἐργασίαν πολλήν παρείχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὕσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὑμνοῦν τὸν Θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια

τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔμελλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Σπῆχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Καταβάσια

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή Παρθένε,

χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἢ νέα Ἱερουσαλήμ· ἢ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Κοινωνικό . Ἦχος πλ. α'

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

ψάλλεται δὲ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ.

Στίχος: **Μ**έγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Δ**είπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Τ**ότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμε-νος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Τ**ότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Ε**ἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεῶς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. *(τρίς).*

Ἀπόλυσις

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΙΕΡΕΥΣ:

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**ληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.